

ANY DE LA FE 2012
2013

**VIURE LA FE.
TRANSMETRE LA FE**

**Carta pastoral
de Mons. Jaume Pujol Balcells
arquebisbe metropolità de Tarragona i primat**

2 d'octubre de 2012

**Viure la fe.
Transmetre la fe**

**Carta pastoral
de Mons. Jaume Pujol Balcells
arquebisbe metropolità de Tarragona
i primat**

2 d'octubre de 2012

*Als preveres i diaques, religiosos i religioses, laiques amb missió pastoral,
membres d'instituts seculars i fidels laics i laiques
de l'arxidiòcesi de Tarragona*

Estimats tots en el Senyor Jesús ressuscitat,

INTRODUCCIÓ

El dia de la Solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu amb cos i ànima al cel em poso a escriure aquestes lletres que, seguint les indicacions del sant pare Benet XVI, us vull adreçar amb motiu de l'Any de la fe. En una homilia de la festa de l'Assumpció de l'any 2010 el Sant Pare deia que les arrels de la victòria sobre la mort anticipada en Maria són la seva fe, una fe que és obediència a la paraula de Déu i abandonament total a la iniciativa i a l'acció divina. La fe, per tant, és la grandesa de Maria, com ho proclama joiosament Isabel: Maria és «beneïda entre les dones», «beneït és el fruit del seu ventre» perquè és «la mare del Senyor», perquè és «la que ha cregut» i per això és feliç, perquè creu i viu de manera única la «primera» de les benaurances, la benaurança de la fe.

I continuava dient que no ens hem de limitar a admirar Maria en el seu destí de glòria, com una persona molt allunyada de nosaltres: no! Som cridats a mirar el que el Senyor, en el seu amor, ha volgut també per a nosaltres, per al nostre destí final: viure a través de la fe en la comunió perfecta d'amor amb ell i viure així veritablement.

Posar la Mare de Déu com a exemple de fe és mostrar el model més perfecte i més proper —ella és la nostra Mare— perquè també nosaltres en aquest Any de la fe puguem fer un pas endavant en la nostra vida de fe, en el nostre compromís de vida cristiana, i

sapiguem transmetre la fe amb el nostre exemple i la nostra paraula a les persones que ens envolten.

En aquesta Carta tractaré els objectius generals de l'Any de la fe i la seva concreció a la nostra arxidiòcesi, i recordaré els objectius del Pla pastoral 2010-2013 que estem aplicant.

1. OBJECTIUS GENERALS DE L'ANY DE LA FE

L'11 d'octubre de l'any 2011, el papa Benet XVI ens va sorprendre amb una carta anomenada *Porta fidei*¹ amb la qual ens convocava a un Any de la fe que començaria l'11 d'octubre de 2012 (un any després), en el cinquantenari de l'inici del concili Vaticà II, i acabaria en la solemnitat de Jesucrist, rei de l'univers, el 24 de novembre de 2013. En la data d'11 d'octubre de 2012 també se celebraran els vint anys de la publicació del Catecisme de l'Església catòlica, escrit amb la intenció de mostrar a tots els fidels la força i la bellesa de la fe.

En aquest breu però dens document, podem trobar els objectius d'aquesta convocatòria d'un nou Any de la fe després del que va convocar Pau VI l'any 1967 per a commemorar el martiri dels apòstols Pere i Pau en el dinovè centenari del seu testimoniatge suprem.

En primer lloc es tracta d'enfortir la fe dels creients, de «redescobrir» —diu el Papa— «el camí de la fe per a il·luminar de manera cada vegada més clara l'alegria i l'entusiasme renovat de l'encontre amb Crist».² I, en segon lloc, donat que vivim en un món on són molts els batejats que s'han apartat de la fe de l'Església o que viuen aquesta fe d'una manera particular, perquè no és el fonament ni la llum que guia les seves vides, hem de fer un esforç per fer-los arribar la crida a l'amistat amb Déu, per ajudar-los a descobrir que ser i viure com a cristians és meravellós, que omple la vida de pau i d'alegria i li dóna sentit de plenitud. Els temps que ens toca viure tenen necessitat de tornar a acostar-se a Crist, d'alimentar-se amb la seva Paraula i amb el Pa de la Vida de l'Eucaristia.

L'Església viu sempre en conversió i renovació constants, i aquesta «renovació passa també a través del testimoni ofert per la vida dels creients: amb la seva mateixa existència en el món, els cristians estan

---

¹ Carta apostòlica en forma de *Motu proprio Porta fidei*, 11 d'octubre de 2011. Citarem aquesta Carta amb la sigla PF. S'ha fet una edició d'aquesta Carta junt amb el *Full Dominical* del darrer diumenge de setembre: us recomano vivament que la llegiu.

² PF, 2.

cridats efectivament a fer resplendir la Paraula de veritat que el Senyor Jesús ens va deixar».³ Per això, «en aquesta perspectiva, l'Any de la fe és una invitació a una autèntica i renovada conversió al Senyor, únic Salvador del món».⁴ Aquest objectiu, que està sempre present en la vida dels cristians, ha de ser per a nosaltres aquest any un incentiu molt més gran. La joia i l'entusiasme de viure i comunicar la fe està en l'arrel de la joia i l'alegria de ser cristians.

«L'amor del Crist ens empeny» (2Co 5,14). Aquestes paraules de sant Pau ens diuen que l'amor de Crist és allò que omple els nostres cors i ens impulsa a evangelitzar. El sant pare Benet XVI, continuant el que tantes vegades havia predicat Joan Pau II, ens diu que «avui és necessari un compromís eclesial més convençut en favor d'una nova evangelització per a redescobrir l'alegria de creure i tornar a trobar l'entusiasme de comunicar la fe».⁵ Perquè no podem oblidar que la fe creix quan es comunica.

L'Any de la fe ha de ser també un temps de gràcia per a professar públicament la fe. És una invitació del Sant Pare als «germans bisbes d'arreu del món a unir-se al successor de Pere en el temps de gràcia espiritual que el Senyor ens ofereix per a recordar el do preciós de la fe».⁶ Jo personalment, i estic segur que tots vosaltres, començant pels preveres i religiosos, també voleu secundar aquesta iniciativa i viure intensament aquest temps de gràcia del Senyor.

El Papa ens demana concretament que intensifiquem la reflexió sobre la fe perquè la nostra adhesió a l'evangeli sigui més conscient i vigorosa; que confessem la fe en el Senyor ressuscitat a les nostres catedrals i esglésies d'arreu del món; a les nostres cases i amb les nostres famílies, perquè cadascú senti amb força l'exigència de conèixer i transmetre millor a les generacions futures la fe de sempre. També demana que en aquest Any, les comunitats religioses, així com també les parroquials, i totes les realitats eclesials antigues i noves, trobin la manera de professar públicament el Credo.⁷

També se'ns demana que s'intensifiqui la celebració de la fe en la litúrgia i de manera particular en l'eucaristia. I al mateix temps, que

---

³ PE, 6.

⁴ *Ibidem.*

⁵ PE, 7.

⁶ PE, 8.

⁷ Cf. *Ibidem.*

el testimoniatge de vida dels creients sigui cada vegada més creïble. «Redescobrir els continguts de la fe professada, celebrada, viscuda i resada,⁸ i reflexionar sobre el mateix acte amb què es creu és un compromís que tot creient ha de fer seu, sobretot en aquest Any.»⁹

Més endavant concretarem aquests desitjos del Sant Pare a la nostra arxidiòcesi.

2. LA FE I ELS CONTINGUTS DE LA FE

Què és la fe? Pràcticament només començar el Catecisme de l'Església catòlica s'explica molt bé què vol dir tenir fe, què s'entén per creure.¹⁰ També els últims punts de la carta *Porta fidei* parlen de la fe i dels seus continguts.

En primer lloc hem de tenir present que Déu, en la seva bondat i saviesa, s'ha revelat als homes amb fets i paraules i de manera culminant i definitiva amb Crist. La fe és precisament la resposta que l'home, sostingut per la gràcia divina, dóna a Déu que es revela. Creure en Déu significa adherir-se a Déu mateix, confiar en ell i assentir a totes les veritats revelades per ell, perquè Déu *és* la Veritat. «*Per la fe* l'home sotmet del tot la intel·ligència i la voluntat a Déu. Amb tot el seu ésser, l'home dóna el seu assentiment a Déu revelador. La sagrada Escriptura anomena *obediència de la fe* aquesta resposta de l'home a Déu que revela.»¹¹

La fe és un *do gratuït de Déu*: sense la gràcia no podem creure, ja que les veritats en què creiem excedeixen la capacitat humana. Però la fe és accessible a tothom qui la demana humilment.

A més de l'acte de fe pel que creiem, hi ha la *virtut sobrenatural de la fe* que rebem —junt amb les altres virtuts teologals, l'esperança i la caritat— el dia del nostre baptisme, que ha de créixer al llarg de la nostra vida. Cada vegada que fem un acte de fe, que busquem una formació millor, que preguem, etc. s'enforteix aquesta virtut, aquest hàbit sobrenatural que ens permet creure cada vegada amb més força, amb més facilitat, amb més amor. Aquesta virtut sobrenatural és necessària per a la salvació, perquè «sense la fe és impossible de ser agradable a Déu» (cf. He 11,6).

⁸ Cf. Joan Pau II, Const. Ap. *Fidei depositum* (11 octubre 1992): AAS 86 (1994), 116.

⁹ PF, 9.

¹⁰ Cf. PF, 11.

¹¹ Cf. *Catecisme de l'Església catòlica*, n. 142-184. El citarem amb la sigla CEC.

La fe és un acte humà, és a dir, un acte de la intel·ligència de l'home que, sota l'impuls de la voluntat moguda per Déu, dona lliurement el seu consentiment a la veritat divina. La fe, a més, és *certesa*, perquè es fonamenta en la paraula de Déu; és *operativa* «per mitjà de l'amor» (cf. Ga 5,6); es troba en *creixement continuat*, gràcies a l'escolta de la paraula de Déu i a la pregària. Ja des d'ara ens *fa tastar* la joia celestial.

A vegades s'explica la fe dient que és «creure el que no es veu», definició que sembla poc raonable. Això no obstant, encara que moltes coses que es creuen no es compreguin, creure és raonable, perquè és Déu qui revela, i Déu no pot enganyar-se ni enganyar-nos. És un paral·lel amb tantes realitats de la vida de les persones, com per exemple en tantes coses de la naturalesa que no es comprenen i que les admetem perquè les ensenya la ciència. Per tant *creure* és un acte humà, conscient i lliure, que no sols no contradiu sinó que dignifica la persona humana. La fe és lliure abans, durant i després de l'acte de fe. I encara que la fe superi la raó, mai no hi podrà haver contradicció entre fe i ciència, perquè totes dues tenen origen en Déu i és el mateix Déu qui dona a l'home tant la llum de la raó com la fe.

Quan resem el Credo, unes vegades diem «crec en Déu», en singular, perquè la fe és un acte personal, en tant que és resposta lliure de l'home a Déu que es revela. Encara que hem de dir també que creure no és un fet privat, ja que la fe implica un testimoniatge i un compromís públic, i exigeix també la responsabilitat social del que es creu.¹²

En altres ocasions diem «creiem en Déu» —en plural— per significar que la fe la rebem, la professem i la vivim en l'àmbit comunitari de l'Església de Jesucrist; la fe és, per tant, un acte eclesial. L'Església és com la mare i mestra de tots els fidels, com diu sant Cebrià en relacionar la fe en Déu amb el paper de l'Església: «No pot tenir Déu per Pare qui no té l'Església per Mare.»

Els continguts de la fe

Junt amb l'acte de fe i la virtut de la fe ens podem preguntar què hem de creure. La resposta és senzilla: hem de creure les veritats que Déu ens ha revelat i que l'Església ens ensenya. I aquestes veritats

---

¹² Cf. PF, 10.

principals que hem de creure les troben resumides en el Credo. Ens adonem que «hi ha una unitat profunda entre l'acte amb què es creu i els continguts als quals donem el nostre assentiment».¹³

El contingut de la fe que l'Església creu i confessa es troba en la Sagrada Escripura i en la Tradició. Són com una única font d'on brolla el que Déu ha volgut fer conèixer als homes. S'acostuma a anomenar *dipòsit* de la fe. «Fidel a aquest dipòsit, el poble cristià sencer, unit als seus pastors, persevera sempre en la doctrina apostòlica i en la unió, en l'eucaristia i la pregària, i així es fa una meravellosa concòrdia de pastors i fidels a conservar, practicar i professar la fe rebuda.»

L'eucaristia és el «misteri de la fe». Així invita a proclamar-ho el ministre després de pronunciar amb fe i devoció, en la consagració, les paraules de Jesús a l'últim sopar: «Proclameu el misteri de la fe.» I tota l'assemblea respon: «Anunciem la vostra mort, confessem la vostra resurrecció, esperem el vostre retorn, Senyor Jesús.» És una certesa que l'eucaristia fa l'Església i l'Església fa l'eucaristia, i que cap de les dues subsistirien sense l'altra. És una veritat proclamada amb força pel Concili que l'eucaristia és «font i cimal de tota la vida cristiana» (*Lumen gentium*, 11). «Perquè l'eucaristia conté tot el tresor espiritual de l'Església, que és el Crist mateix, la nostra Pasqua» (*Presbyterorum ordinis*, 5). Estic convençut que celebrar i viure l'eucaristia amb intensitat ens portarà un augment de fe i de vida eclesial. Per això us demano que «mimeu» la celebració de l'eucaristia. Preveres i fidels, tots a una, aprofundint en el coneixement dels signes de la celebració, fent amb fidelitat els gestos i les paraules que proposa l'Església molt ben fets. Us proposo una lectura de la tercera edició de l'Ordenament General del Missal Romà i una relectura de la instrucció *Redemptionis sacramentum* publicada l'any 2004 amb explicacions i comentaris per ajudar a celebrar, com vol l'Església, l'eucaristia. Hem de ser bons administradors —perquè no en som amos— d'allò que l'Església posa a les nostres mans. No canviem la partitura, que és molt bona, cantem-la tan bé com puguem i farà «les nostres delícies».

Tal com diu la carta del Sant Pare: «El coneixement dels continguts de la fe és essencial per a donar l'assentiment propi, és a dir, per a adherir-se plenament amb la intel·ligència i la voluntat al que proposa l'Església. El coneixement de la fe introdueix en la totalitat del misteri

---

¹³ PF, 10.

salvador revelat per Déu. L'assentiment que es presta implica per tant que, quan es creu, s'accepta lliurement tot el misteri de la fe, ja que qui garanteix la seva veritat és Déu mateix que es revela i fa conèixer el seu misteri d'amor.»

La manera millor de conèixer els continguts fonamentals de la fe els trobem sintetitzats sistemàticament i orgànicament en el Catecisme de l'Església catòlica. «En efecte, en ell es posa de manifest la riquesa de l'ensenyament que l'Església ha rebut, custodiat i ofert en els seus dos mil anys d'història. De la Sagrada Escriptura als Pares de l'Església, dels mestres de teologia als sants de tots els segles, el Catecisme ofereix una memòria permanent de les diferents maneres com l'Església ha meditat sobre la fe i ha progressat en la doctrina, per donar certesa als creients en la seva vida de fe.»

La joia de creure

En els últims tres punts de la seva Carta el Sant Pare ens diu que aquest Any de la fe ha de ser un temps per a tornar a «recórrer la història de la nostra fe, una història que contempla el misteri insondable de la confluència de la santedat i el pecat»;¹⁴ un any per tenir «la mirada fixa en Jesús, “el capdavanter de la fe i el qui la porta a la plenitud” (He 12,2): en ell troben el compliment de tots els afanys i anhels del cor humà».¹⁵ També hem de contemplar la vida de fe de Maria, la dels Apòstols i la de molts homes i dones de la nostra història, i d'una manera especial hem de contemplar la fe per la qual «els màrtirs van entregar la seva vida com a testimoniatge de la veritat de l'evangeli, que els havia transformat i fet capaços d'arribar fins al do més gran de l'amor amb el perdó dels seus perseguïdors».¹⁶ A les portes de la cerimònia de beatificació del bisbe Manuel Borràs i 146 màrtirs de la nostra arxidiòcesi, aquestes paraules ens poden ajudar a enfortir la nostra fe i a transmetre-la amb tot el seu vigor.

Sí, podem dir amb tota veritat que «per la fe, homes i dones de tota edat, els noms dels quals estan escrits en el llibre de la vida (cf. Ap 7,9; 13,8), han confessat al llarg dels segles la bellesa de seguir el Senyor Jesús allí on se'ls cridava a donar testimoniatge del seu ser

---

¹⁴ PE, 13.

¹⁵ *Ibidem.*

¹⁶ *Ibidem.*

cristians: a la família, a la feina, en la vida pública i en l'exercici dels carismes i ministeris que els confiaven». ¹⁷

L'Any de la fe ha de servir també per intensificar el testimoniatge de la caritat. En aquest sentit el papa Benet XVI ens recorda les paraules clares i exigents, fortes, de la carta de l'apòstol Jaume: «De què servirà, germans meus, que algú digui que té fe si no ho demostra amb les obres? ¿Pot salvar-lo, potser, aquesta fe? Si un germà o una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: "Aneu-vos-en en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos", però no els dóna allò que el seu cos necessita, de què serviran aquestes paraules? Així passa també amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta. Potser algú replicarà: "Tu tens fe i jo tinc obres; mostra'm, sense les obres, que tens fe, i jo, amb les obres, et mostraré la meva fe"» (Jm 2,14-18). Pocs comentaris necessiten aquestes paraules, i menys que mai en aquests temps en què hi ha tantes persones necessitades.

Els vincles entre la fe i la caritat són clars: «La fe sense l'amor no dóna fruit, i l'amor sense fe seria un sentiment constantment a mercè del dubte. La fe i l'amor es necessiten mútuament, de manera que l'una permet a l'altre continuar el seu camí. En efecte, molts cristians dediquen les seves vides amb amor a qui està sol, marginat o exclòs, com el primer a qui cal atendre i el més important a qui cal socórrer, perquè precisament en ell es reflecteix el rostre mateix de Crist. Gràcies a la fe podem reconèixer en els qui demanen el nostre amor el rostre del Senyor ressuscitat. "Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi" (Mt 25, 40).»

I l'últim punt d'aquesta Carta ens recorda que el cristià ha de ser un signe viu de la presència de Crist en el món. La fe és «com la companya de vida que ens permet distingir amb ulls sempre nous les meravelles que Déu fa per nosaltres. Intentant percebre els signes dels temps en la història actual, ens compromet a cadascú a convertir-nos en un signe viu de la presència de Crist ressuscitat en el món. Allò que el món necessita avui de manera especial és el testimoniatge creïble dels qui, il·luminats en la ment i el cor per la paraula del Senyor, són capaços d'obrir el cor i la ment de molts al desig de Déu i de la vida veritable, aquella que no té fi». ¹⁸ Aquesta reflexió recorda el

---

¹⁷ *Ibidem.*

¹⁸ PE, 15.

lema que vam escollir per a l'Any Jubilar dedicat a commemorar el 1750 aniversari del martiri dels nostres protomàrtirs Fructuós, bisbe, i els seus diaques Auguri i Eulogi: «Testimonis: avui som nosaltres.»

I acaba la Carta dient que aquest Any ha de servir per enfortir la nostra relació amb el Senyor; que malgrat les nostres dificultats, dubtes i debilitats, «“la paraula del Senyor es difongui i sigui glorificada” (2Te 3,1): que aquest Any de la fe faci cada cop més forta la relació amb Crist, el Senyor, perquè només en ell tenim la certesa per a mirar el futur i la garantia d'un amor autèntic i durador».¹⁹

3. L'ANY DE LA FE A LA NOSTRA ARXIDIÒCESI

Des que el Sant Pare va anunciar l'Any de la fe vam començar a pensar com el viuríem i es va demanar a diversos estaments diocesans de fer els seus suggeriments. Es va crear una Comissió que els va treballar oferint tot un ventall d'activitats que s'aniran realitzant al llarg de l'Any. Agraeixo als qui en formen part el treball generós que estan fent. A continuació comentaré algunes de les activitats.

El proper diumenge 14 d'octubre iniciarem l'Any de la fe a la nostra arxidiòcesi amb una solemne eucaristia a la Catedral de Tarragona. També voldria que en totes les celebracions eucarístiques que se celebrin a les nostres parròquies es fes una referència clara a aquest inici de l'Any de la fe.

Com he dit abans: com a suplement del *Full Dominical* s'ha publicat la carta *Porta fidei*, que ha d'orientar-nos durant l'Any. També volem editar un full amb el Credo, tant el dels Apòstols com el més llarg, el de Nicea-Constantinoble: una de les recomanacions per a aquest Any és que es faci una recitació solemne —i si pot ser, cantada— del Credo a les celebracions.

També al llarg de l'Any, una vegada al mes sortirà una separata del *Full Dominical* dedicada a recollir pregàries, comentaris dels Pares de l'Església sobre el Credo, textos del concili Vaticà II, testimonis de la fe (de la Bíblia, de sants, del món actual i especialment de la nostra Església), citacions del Catecisme de l'Església catòlica, fotografies, notícies d'activitats entorn de l'Any de la fe a la nostra arxidiòcesi, etc. És a dir, materials que siguin a la vegada formatius i informatius, i sobretot que motivin a viure l'Any de la fe.

---

¹⁹ *Ibidem.*

M'agradaria que en les homilies dominicals es tractessin a fons els articles del Credo. Demano que a les nostres parròquies es facin grups de catequesi per a estudiar-lo. Tant el Catecisme de l'Església catòlica, com el Youcat, com altres estudis que durant aquest any aniran sortint publicats ens hi poden ajudar. És important que feu un esforç per oferir aquestes catequesis, si no és possible a nivell parroquial es poden proposar a nivell arxiprestal, almenys s'haurien d'anunciar les que es facin dins l'arxiprestat a totes les parròquies, per si poden interessar algú. S'hauria de facilitar que ningú no quedés sense la possibilitat de seguir aquestes catequesis.

La Comissió que ha preparat aquestes activitats es va plantejar també arribar als allunyats. L'Any de la fe ha de ser, com hem vist que ens demana el Sant Pare, un temps per a intentar que la fe pugui arribar a les persones que n'estan allunyades. Els cristians hem de transportar el nostre missatge a l'àgora: hauríem d'anunciar el Credo amb llenguatge dels gentils. Hem de crear espais i trobar la manera de poder motivar les persones que estan allunyades de l'Església per a reflexionar sobre la fe; organitzar fòrums en què hi pugui haver un diàleg amb els agnòstics i ateus i amb altres persones que no creguin. Algunes d'aquestes activitats s'haurien de fer a casa dels gentils, no fer-los venir, sinó anar nosaltres a casa seva.

També s'intentarà que les diferents xerrades, cicles de conferències —per exemple per l'Advent, Quaresma, etc.— puguin centrar-se en com viure i com transmetre la fe cristiana.

La celebració del cinquantenari de l'inici del concili Vaticà II, que s'escau en aquest Any de la fe, voldria que estigués també molt present al llarg d'aquests mesos: l'Institut Superior de Ciències Religioses ha organitzat un curs monogràfic sobre el concili Vaticà II; també serà el tema central en la formació permanent del clergat. Els materials que vagin sortint poden servir després per a les reunions de preveres dels arxiprestats. Tots aquests materials estaran també posats a l'abast de tothom al web de l'Arquebisbat, en l'apartat «Any de la fe».

Hem d'aprofitar la remodelació de l'edifici del Seminari i també la restauració de l'interior la Catedral per —a través de la bellesa i de la nostra història— ajudar les persones a plantejar-se les grans qüestions de la vida, sobretot la qüestió de Déu, de Jesucrist, de l'Església, de la vida eterna.

També es vol organitzar un cicle de cinema espiritual amb pel·lícules relacionades amb la fe.

Estic content perquè moltes d'aquestes activitats s'organitzaran no sols a Tarragona o a les ciutats més importants de l'arxidiòcesi, sinó a la major part dels arxiprestats.

Certament són moltes les coses proposades, i segurament amb el temps en sortiran d'altres. Però voldria deixar molt clar el que he dit en altres ocasions: el més important és l'activitat diària de les parròquies: les celebracions litúrgiques, especialment l'eucaristia i el sagrament de la reconciliació, la catequesi en totes les seves dimensions, la pastoral de la salut, Càritas, l'atenció a les diferents realitats que hi ha a la parròquia: associacions, confraries, moviments, etc. Hem de tenir les portes ben obertes per acollir fraternalment a totes les persones que s'acosten a la parròquia i anar a l'encontre dels qui no vénen.

4. CONTINUAR AMB EL PLA PASTORAL 2010-2013

Tenint en compte tot el que acabo de dir, no voldria que s'oblidés que tenim un Pla pastoral per al trienni 2010-2013 que vam encetar fa dos anys i que té plena vigència en aquest curs 2012-2013, especialment alguns dels seus objectius. En concret, són quatre:

Objectiu 1. Aplicar a la vida cristiana de les nostres parròquies i comunitats els fruits espirituals de l'Any sacerdotal. Aquest objectiu vol acollir i aprofitar les idees, estímuls, suggeriments, testimoniatges i canvis que va oferir l'Any sacerdotal: que no caiguin en l'oblit els fruits d'aquest Any, sobretot en els preveres. Hem obert el Seminari Menor i voldria que, a part de pregar molt perquè es consolidi, vegem quines possibilitats tenim de portar-hi nois que sentin la inquietud per la vida sacerdotal.

Objectiu 2. Urgir en els cristians i cristianes laics el compromís social pel Regne en la nostra societat d'avui i d'aquí. Aquest objectiu vol afrontar un enfortiment dels laics en el camp del compromís cristià en la societat: és la prova d'una fe vigorosa i d'un testimoniatge convincent. Durant el curs passat vam treballar molt aquest objectiu: penso que queda molt per fer. Voldria també que en aquest Any de la fe creixés el nombre de grups de vida cristiana que estan naixent a la nostra arxidiòcesi. Treballar com viure i transmetre la fe pot ser una bona

raó per a la formació d'aquests grups. En aquest sentit, els grups que es puguin formar enguany per a seguir les catequesis sobre el Credo de les quals hem parlat en l'apartat anterior es poden consolidar de cara a propers cursos com a grups de vida cristiana després d'haver aprofundit les bases de la nostra fe.

Objectiu 3. La transmissió de la fe als joves i la seva inserció en l'Església. Aquest objectiu vol impulsar encara més l'acció pastoral en els joves: són el futur de l'Església. Són ells els qui l'han de viure i testimoniar en un món diferent que cal evangelitzar. La pastoral de joventut i la pastoral vocacional estan molt connectades. Un punt central és plantejar la qüestió vocacional, de totes les vocacions.

Objectiu 4. L'atenció pastoral a les parròquies en el futur immediat. El quart objectiu ha volgut encarar amb serenitat, realisme i visió de futur la dificultat pastoral d'haver d'atendre amb pocs preveres l'àmplia acció pastoral que tenim encomanada. Aquest objectiu va ser molt treballat durant el curs 2010-2011 i el seu fruit han estat uns criteris que vull tenir molt en compte

EPÍLEG

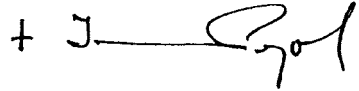
El 16 de setembre vaig començar la visita pastoral a l'arxiprestat del Baix Camp, i durarà fins a finals de gener. Vam donar-hi el tret de sortida a l'ermita de la Mare de Déu del Camí de Cambrils. Us demano les vostres pregàries perquè el fruit d'aquesta visita sigui un enfortiment de la fe i el desig de transmetre-la cada dia amb més força.

Vull acabar aquesta carta amb les boniques i esperançades paraules amb què Benet XVI acaba la seva carta *Porta fidei*: «La vida dels cristians coneix l'experiència de l'alegria i el sofriment. Quants sants han experimentat la soledat. Quants creients són provats també en els nostres dies pel silenci de Déu, quan voldrien escoltar la seva veu consoladora. Les proves de la vida, alhora que permeten comprendre el misteri de la Creu i participar en els sofriments de Crist (cf. Col 1,24), són preludi de l'alegria i l'esperança a què condueix la fe: “Quan sóc feble és quan sóc realment fort” (2Co 12,10). Nosaltres creiem amb certesa ferma que el Senyor Jesús ha vençut el mal i la mort. Amb aquesta confiança segura ens encomanem a ell: present entre nosaltres, venç el poder del maligne (cf. Lc 11,20), i l'Església,

comunitat visible de la seva misericòrdia, roman en ell com a signe de la reconciliació definitiva amb el Pare. Confiam a la Mare de Déu, proclamada “feliç perquè ha cregut” (Lc 1,45), aquest temps de gràcia.»

Amb tot el meu afecte, us beneixo en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

A handwritten signature in black ink, consisting of a cross symbol followed by the name 'Jaume Pujol Balcells' in a cursive script.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, 2 d'octubre de 2012

Memòria dels Sants Àngels Custodis

ÍNDIX

Introducció.....	1
1. Objectius generals de l'Any de la fe.....	3
2. La fe i els continguts de la fe.....	5
Els continguts de la fe	6
La joia de creure	8
3. L'Any de la fe a la nostra arxidiòcesi.....	10
4. Continuar amb el Pla pastoral 2010-2013.....	12
Epíleg.....	13

